

Επικοινωνώντας με έναν αφασικό ασθενή: Θεώρηση μέσω ανάλυσης συνομιλίας

Κοτσάνπαπα Ειρήνη-Στυλιανή, Κυριαζής Κυριάκος

Σχολή Υγείας, τμήμα Λογοθεραπείας, Μητροπολιτικό Κολλέγιο, Queen Margaret University

Σκοπός

Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν η βαθύτερη κατανόηση της επικοινωνίας μεταξύ αφασικών ατόμων (ΑΑ) και των συνομιλητών τους με χρήση της μεθοδολογίας ανάλυσης συνομιλίας (ΑΣ) (Goodwin, 2003).

Συγκεκριμένα, οι ερευνητές κατέγραψαν και ανέλυσαν ποιοτικά, προκειμένου να εξάγουν συμπεράσματα, τις «λεπτομέρειες» βιντεοσκοπημένων συνομιλιών, συμπεριλαμβανομένων των χειρονομιών, των κινήσεων του σώματος, των παύσεων, των επαναλήψεων, των δισταγμών, των επανεκκινήσεων, των επαναδιατυπώσεων, καθώς και των εκφράσεων του προσώπου.

Μεθοδολογία

Συμμετέχοντες: 1 ΑΑ 55 ετών & 1 λογοθεραπευτής (ΛΘ)

Ιστορικό: Ισχαιμικό Αγγειακό Εγκεφαλικό Επεισόδιο στο αριστερό ημισφαίριο με συνοδή Αφασία.

Συλλογή υλικού: Βιντεοσκοπημένη θεραπευτική συνεδρία που περιλάμβανε συζήτηση και δομημένες δραστηριότητες.

Ανάλυση καταγραφών: Πραγματοποιήθηκε σε 2 επίπεδα, αυτό που προφορικού λόγου και αυτό του βλέμματος και των χειρονομιών (Damico & Simmons-Mackie, 2002).

Αποτελέσματα

- Ο σταθερός τόνος φωνής,
- η βλεμματική επαφή,
- τα νεύματα και
- οι χειρονομίες, ήταν καταλυτικές και είχαν θετική επίδραση στην επικοινωνία μεταξύ του ΛΘ και του ΑΑ.

Αν κατακλείδι, τα νεύματα και οι κινήσεις χεριών και σώματος ξεπέρασαν τις γλωσσικές δεξιότητες.

Επιπροσθέτως, σημαντικό ρόλο στην αλληλεπίδραση είχαν οι επανεκκινήσεις του λόγου του ΑΑ, όπου ήταν εμφανείς μέσω των παύσεων του.

Αξιοσημείωτο είναι ότι, ενώ μέχρι τώρα η γενική θεώρηση ήταν ότι η συγκεκριμένη μεθοδολογία είναι σκόπιμο να χρησιμοποιείται μόνο για ανάλυση φυσικής συζήτησης (Whitworth et al., 1997), στη συγκεκριμένη μελέτη η ΑΣ εφαρμόστηκε συμπληρωματικά και σε στοχευμένες δραστηριότητες, όπως για παράδειγμα σε επαναλήψεις λέξεων/προτάσεων και κατονομασία εικόνων, όπου οι κινήσεις και τα νεύματα των συνομιλητών, προώθησαν την αποτελεσματικότητα της επικοινωνίας. Επιπροσθέτως, επισημάνθηκε η αξία του αμφίδρομου της επικοινωνίας, καθώς οι συνομιλούντες αναβάθμισαν συνεργατικά και από κοινού την αποτελεσματικότητα της μεταξύ τους επικοινωνίας.

Επίλογος

Η μελέτη της επικοινωνίας μέσω της ΑΣ οδήγησε σε συμπεράσματα που μπορούν να υποστηρίξουν πρακτικές βελτίωσης των επικοινωνιακών και γνωστικών δεξιοτήτων αφασικών ατόμων και των συνομιλητών τους.

Η πλειονότητα των παραπάνω αναλυτικών ευρημάτων μπορεί να έχει αξιοσημείωτο αντίκτυπο στον τομέα της εφαρμοσμένης ΑΣ, της λογοθεραπείας, καθώς της γλωσσολογίας.

Βιβλιογραφία

- DAMICO, J.S. AND SIMMONS-MACKIE, N.N., 2002. The base layer and the gaze/gesture layer of transcription. *Clinical Linguistics and Phonetics*, **16**, 317-327.
- EEKE, S., JOHNSON, F., BECKLEY, F., HEILEMANN, C., EDWARDS, S., MAXIM, J. AND BEST, W., 2014. Enabling Better Conversations Between a Man With Aphasia and His Conversation Partner: Incorporating Writing Into Turn Taking. *Language and Social Interaction*, **47** (3), 292-305.
- GOODWIN, C., 2003. Conversational frameworks for the accomplishment of meaning. In C. Goodwin (ed), *Conversation and brain damage*. New York: OUP
- HUTCHBY, I. AND WOOFFITT, R., 1998. *Conversation Analysis. Principles, Practices and Applications*. Oxford: Blackwell.
- MILROY, L. & PERKINS, L., 1992. Repair strategies in aphasic discourse: towards a collaborative model. *Clinical Linguistics and Phonetics*, **6**, 27-40.
- WHITWORTH, A., PERKINS, L., AND LESSER, R., 1997. *Conversation Analysis Profile for People with Aphasia*. London: Whurr